

בצעו הדמיות על מנת לחנך

תרגול הוא יותר מאשר למידה בכיתה וקריאת ספרים

הקדמה

אתה ושותפך לוחצים על חזה המטופל ונדמה כאילו חלפו כבר כמה שעות, אך האמת היא שחלפו רק 20 דקות. לאחר 2 דקות נוספות ושוק נוסף אחד ע"י הדפיברילטור, אתם מחליפים עמדות שוב ואתה חוזר להנשים את המטופל. ראש הצוות אומר "החלפה יפה, שימו לב שאתם לוחצים מספיק עמוק על החזה".

ארגונכם החליף לאחרונה את המכשור הקיים לניהול נתיב האוויר וזוהי הפעם הראשונה שאתם משתמשים בו במהלך דום לב. שותפכם הצליח למקם את המכשיר החדש בקלות ולהרים את בית החזה במהלך ביצוע ההנשמות. במהלך ההפסקה שלכם לאחר 2 דקות של ביצוע עיסויים, הדפיברילטור מייעץ ש"לא לספק שוק. בדוק דופק". אתם מרגישים דופק חלש ומהיר, אך המטופל לא נושם. שותפכם ממשיך להנשים וראש הצוות מוודא כי נמדד לחץ דם למטופל. המטופל מועמס למיטה ומוכנס לאמבולנס.

מהלך בבית החולים

במהלך הפינוי מתקיים דיון האם כדאי להעביר את המטופל לניידת ברמת ALS. לאחר 7 דקות אתם מגיעים לבית החולים ומעבירים לצוות הקולט דיווח מפורט על הנעשה.

בסוף העברת הדיווח אתם שומעים קול מאחוריכם שאומר: "עבודה טובה חבר'ה, בואו נעצור כאן". זהו המדריך. הוא פיקח על כל התהליך, תיעד את הזמנים ואת האירועים שהתרחשו. המטופל היה בובת תרגול, האמבולנס היה חלל חדר התרגולים וצוות המלר"ד היו אנשים אחרים מצוותי המטפלים שלכם.

בזמן שהצוות משתיק את רעש החמצן הדולף, מכבה את הדפיברילטור ומחבר את הערכה בחזרה, המדריך שואל: "אז איך הלך לכם?"

ראש הצוות עונה עם הרהור קל "יותר טוב מהפעם הקודמת" ועם קצת אי בהירות, מתחיל התחקיר.

לאחר דיון מרענן לגבי הדברים הטובים, הלא ברורים ואלו שיש לשפר בפעם הבאה, המדריך אומר: "אוקי, בואו נסדר חזרה את שאר הציוד ונתחיל לתרגל מקרה נוסף".

דיון

"התאמנו כאילו אתם עומדים לטוס" זהו משפט הקרב המלווה את כל חדרי התרגולים של צוותי רפואת החירום. מדריכים ומורים רבים מתחילים להבין {או שמבינים שהרעיונות שהיו להם בראש הם למעשה, אמתיים ונכונים} שחינוך מבוסס הדמיות ותרחישים הוא טוב יותר מלימוד של ספרות בכיתה.

צוות רפואת חירום הוא כמו קבוצת ספורט: המטפלים עובדים יחד עם מטרה אחת, שהיא לשפר את מצבו של המטופל. על מנת להגיע למטרה זו, מבצעים הערכות, מתכננים תכניות טיפול ומבצעים פעולות בו זמנית במאמץ להקל על הסימפטומים של המטופלים ולהשיב את יציבותם ההמודינמית.

תזמורת נפלאה זו, של הטיפול בקדם בית החולים, לא יכולה להיות מושלמת רק ע"י ישיבה בכיתה, לימוד מצגות והאזנה למומחים המעבירים הרצאות על הפרקטיקה. בדיוק כמו קבוצת ספורט עם ספר משחקים, שבו יש את אסטרטגיות המשחק, תכניות הפעולה של צוותי רפואת החירום חייבות להילקח לשטח ולהיות מתורגלות.

לא ניתן להתמקצע במיומנויות הנדרשות על מנת לספק טיפול הולם למטופלים רק מקריאת ספרים או פרוטוקולים. יש לתרגל את המיומנויות שוב ושוב ולאחר מכן להכניס אותן לתוך תרחישים שבהם המטפלים יכולים לשלב אותן במהלך תכנון הטיפול.

בכיתות הלימוד של החובשים והפרמדיקים, מדריכי הרפואה הדחופה מגדילים את כמות הזמן המושקעת לתרגול תרחישים עם הידיים. המדריכים דוגלים בלימוד וחינוך בצורה של תרחישים יותר מאשר לשבת בכיתה. מוצעות סדנאות המסייעות ללימוד המדריכים כיצד לבנות תרחישים טובים יותר, המעוצבים בצורה כזו שילמדו ויעריכו את ביצועי המתרגל.

במהלך ינואר 2017 ארגונים מקצועיים בארה"ב ישנו את הבחינות המעשיות של הפרמדיקים והן יכללו בחינות של ניהול תרחישים. נכון להיום, השיטה הנפוצה ביותר להסמכה מחדש, דורשת רק שהמטפל ישב בכיתה למשך מספר שעות ויקשיב למספר הרצאות על נושאים נבחרים. חישבו על הפעם האחרונה שהרצתם תרחיש במהלך השתלמויות ולאחר מכן, הייתה לכם האפשרות לדון על ביצועיכם.

מסקנות

השתתפות בניהול תרחישים משפרת את החשיבה הקריטית, מסייעת בשיפור המיומנויות ומגבירה את יכולת העבודה בצוות. כמטפלי רפואת חירום, אנו צריכים לחפש את ההזדמנויות להשתתף בניהול תרחישים. כמדריכים, אנו צריכים להתאמץ יותר על מנת להעביר תכנים דרך תרחישים והדמיות מאשר דרך מוצגים בכיתה וספרות כתובה. מהלך זה דורש עבודה יתרה מכולם, אך בסופו של דבר, הוא יוביל למטפלים טובים יותר, טיפול טוב יותר במטופלים ושיפור בתוצאות. בנוסף, זה יכול להיות כיף!

המאמר פורסם בגיליון JEMS- 7/16, תורגם ונערך ע"י איתי טילינגר-

פרמדיק מרחב ירקון